

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen)

den 17 december 2010*

I mål T-369/08,

European Wire Rope Importers Association (EWRIA), Hemer (Tyskland),

Câbleries namuroises SA, Namur (Belgien),

Ropenhagen A/S, Vallensbaek Strand (Danmark),

ESH Eisen- und Stahlhandelsgesellschaft mbH, Kaarst (Tyskland),

Heko Industrieerzeugnisse GmbH, Hemer,

Interkabel Internationale Seil- und Kabel-Handels GmbH, Solms (Tyskland),

* Rättegångsspråk: engelska.

Jose Casañ Colomar, SA, Valencia (Spanien),

Denwire Ltd, Dudley (Förenade kungariket),

företrädna av advokaten T. Lieber,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av C. Clyne och H. van Vliet, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 4 juli 2008 i vilket kommissionen avslag sökandenas begäran om inledande av en partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av linor och kablar av järn och stål,

meddelar

II - 6290

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

sammansatt av ordföranden E. Martins Ribeiro (referent) samt domarna S. Pappasavvas och A. Dittrich,

justitiesekreterare: handläggaren K. Pocheć,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 18 mars 2010,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

A — Antidumpningsgrundförordningen

- ¹ De grundläggande antidumpningsbestämmelserna utgörs av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1) (nedan kallad grundförordningen) (som ersatts av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51, rättelse i EUT L 7, 2010, s. 22)). I

artikel 1.1, 1.2 och 1.4 i grundförordningen (nu artikel 1.1, 1.2 och 1.4 i förordning nr 1225/2009) föreskrivs följande:

”1. En antidumpningstull får tillämpas på alla dumpade produkter vilkas övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada.

2. En produkt skall anses vara dumpad om exportpriset till gemenskapen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet.

...

4. Vid tillämpningen av denna förordning avses med begreppet ’likadan produkt’ en produkt som är identisk med, dvs. i alla avseenden likadan som, produkten i fråga, eller, om en sådan produkt inte finns, en annan produkt som har egenskaper som nära påminner om den berörda produktens egenskaper, även om den inte i alla avseenden är likadan.”

2 I artikel 3.1 och 3.2 i grundförordningen (nu artikel 3.1 och 3.2 i förordning nr 1225/2009) föreskrivs följande:

”1. Enligt denna förordning skall, om inte annat anges, begreppet skada avse väsentlig ’skada’ för gemenskapsindustrin, risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin eller avsevärd försening av etablerandet av sådan industri och begreppet skall tolkas enligt bestämmelserna i denna artikel.

2. Fastställande av skada skall grundas på faktiska bevis och skall inbegripa en objektiv granskning av såväl a) den dumpade importens omfattning och inverkan på priserna på gemenskapsmarknaden för likadana produkter, som b) denna imports inverkan på gemenskapsindustrin.”

- 3 I artikel 5.7 och 5.9 i grundförordningen (nu artikel 5.7 och 5.9 i förordning nr 1225/2009) föreskrivs följande:

”7. Bevisning om dumpning och skada skall prövas samtidigt när beslut fattas om huruvida en undersökning skall inledas eller inte. Ett klagomål skall avslås om bevisningen för dumpning eller skada är otillräcklig för att motivera att ärendet fortsätts.

...

9. Om det efter samråd är uppenbart att bevisningen är tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleds, skall kommissionen inleda förfarandet inom 45 dagar efter det att klagomålet ingavs och offentliggöra ett tillkännagivande om detta i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Om tillräcklig bevisning inte har framlagts skall den klagande efter samråd informeras om detta inom 45 dagar efter det att klagomålet gavs in till kommissionen.”

- 4 I artikel 11.2, 11.3, 11.5 och 11.6 i grundförordningen (nu artikel 11.2, 11.3, 11.5 och 11.6 i förordning nr 1225/2009) föreskrivs följande:

”2. En slutgiltig antidumpningsåtgärd skall upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översynen av såväl dumpning som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer ...

3. Om det är nödvändigt kan en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder utföras ... under förutsättning att en rimlig tid om minst ett år har gått sedan den slutgiltiga åtgärden infördes, på begäran av en exportör eller importör eller av gemenskapsproducenterna, om begäran innehåller tillräckliga bevis som styrker behovet av en sådan interimsoversyn.

En interimsoversyn skall inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att den fortsatta tillämpningen av åtgärden inte längre är nödvändig för att motverka dumpning eller för att det är osannolikt att skadan fortsätter eller återkommer om åtgärden upphävs eller ändras eller för att den gällande åtgärden inte längre är tillräcklig för att motverka den skadevållande dumpningen.

Vid undersökningar som genomförs i enlighet med denna punkt kan kommissionen bland annat överväga om de omständigheter som rör dumpning och skada har ändrats väsentligt eller om gällande åtgärder leder till det avsedda resultatet att undanröja

den skada som tidigare konstaterats enligt artikel 3. I detta sammanhang skall alla relevanta och dokumenterade bevis beaktas vid det slutliga fastställandet.

...

5. De bestämmelser i denna förordning som är tillämpliga på förfaranden och utförandet av undersökningar skall med undantag för dem som avser tidsfrister gälla för varje översyn som utförs enligt punkterna 2, 3 och 4. En sådan översyn skall utföras snabbt och skall normalt avslutas inom tolv månader efter det att den inleddes.

6. Översyn enligt denna artikel skall inledas av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén. Om det vid översyn visar sig motiverat skall åtgärder upphävas eller bibehållas enligt punkt 2 eller upphävas, bibehållas eller ändras enligt punkterna 3 och 4 av det gemenskapsorgan som ansvarat för deras införande ...”

- 5 I artikel 21.1 i grundförordningen (nu artikel 21.1 i förordning nr 1225/2009) föreskrivs följande:

”Ett fastställande om huruvida ett ingripande är befogat med hänsyn till gemenskapens intresse skall fattas på grundval av en helhetsbedömning av alla berörda parter intressen, inbegripet den inhemska industrins, användarnas och konsumenternas intressen, och ett fastställande enligt denna artikel skall endast göras då alla parter har givits tillfälle att yttra sig enligt punkt 2. Vid en sådan undersökning skall särskild hänsyn tas till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevällande dumpning och till behovet av att återställa en effektiv konkurrens. Åtgärder som fastställs på grundval av konstaterad dumpning och skada får inte vidtas

om myndigheterna på grundval av samtliga lämnade uppgifter med säkerhet kan fastslå att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta sådana åtgärder.”

B — Antidumpningsåtgärder tillämpliga på import av linor och kablar av järn eller stål

1. Antidumpningsåtgärder som införts på import av linor och kablar av stål med ursprung i Kina, Indien, Sydafrika och Ukraina

- 6 Efter det att sambandskommittén för ställningindustrin i Europeiska unionen (Liaison Committee of European Union Wire Rope Industries) (nedan kallad EWRIS) ingett två klagomål i april respektive juni 1998, och efter inledandet av ett antidumpningsförfarande den 20 maj 1998 beträffande import till gemenskapen av linor och kablar av stål, antog Europeiska gemenskapernas kommission förordning (EG) nr 362/1999 av den 18 februari 1999 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av linor och kablar av stål med ursprung i Kina, Indien, Mexiko, Sydafrika och Ukraina och om godtagande av åtaganden som gjorts av vissa exportörer i Ungern och Polen (EGT L 45, s. 8). I skäl 7 i förordningen definieras den berörda produkten som ”linor och kablar av stål, inbegripet slutet tågvirke, med undantag av linor och kablar av rostfritt stål, med ett största tvärsnitt av mer än 3 mm, med eller utan anslutningar”.
- 7 Den 12 augusti 1999 antog rådet förordning (EG) nr 1796/1999 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på import av linor och kablar av stål med ursprung i Republiken Indien, Folkrepubliken Kina, Mexikos förenta stater, Republiken Polen, Republiken Sydafrika, Ukraina och Republiken Ungern och om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av linor och kablar av stål med ursprung i Republiken Korea (EGT L 217, s. 1). I skäl 4 i förordningen definieras den berörda produkten på samma sätt som i skäl 7 i förordning nr 362/1999.

- 8 Efter offentliggörandet den 13 november 2003 av ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart kommer att löpa ut för vissa antidumpningsåtgärder (EUT C 272, s. 2), bland annat de antidumpningsåtgärder som införts genom förordning nr 1796/1999, mottog kommissionen den 17 maj 2004 en begäran om översyn som ingetts av EWRIS i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen. Den 17 augusti 2004 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av linor och kablar av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, Republiken Indien, Republiken Sydafrika och Ukraina (EUT C 207, s. 2), och inledde en översynsundersökning.
- 9 Den 8 november 2005 antog rådet förordning (EG) nr 1858/2005 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av linor och kablar av stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, Republiken Indien, Republiken Sydafrika och Ukraina till följd av en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i [grundförordningen] (EUT L 299, s. 1). I skäl 18 i förordningen definieras den berörda produkten på samma sätt som i skäl 4 i förordning nr 1796/1999.

2. Antidumpningsåtgärder som införts på import av linor och kablar av järn och stål med ursprung i Ryssland

- 10 Efter det att EWRIS ingett ett klagomål i mars 2000 och efter inledandet av ett antidumpningsförfarande den 5 maj 2000 beträffande import till gemenskapen av linor och kablar av järn och stål, antog kommissionen förordning (EG) nr 230/2001 av den 2 februari 2001 om införande av en preliminär antidumpningstull på vissa linor och kablar, av järn eller stål, med ursprung i Ryska federationen, Konungariket Thailand, Republiken Tjeckien och Republiken Turkiet och om godtagande av åtaganden som gjorts av vissa exportörer i Republiken Tjeckien och Republiken Turkiet (EGT L 34, s. 4). I skäl 9 i förordningen definieras den berörda produkten som "linor och kablar, inbegripet slutet tågvirke, av järn eller stål, dock ej av rostfritt stål, med ett största tvärmått av mer än 3 mm, med eller utan anslutningar."

- 11 Den 2 augusti 2001 antog rådet förordning (EG) nr 1601/2001 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på import av vissa linor eller kablar, av järn eller stål, med ursprung i Ryska federationen, Konungariket Thailand, Republiken Tjeckien och Republiken Turkiet (EGT L 211, s. 1). I skäl 8 i förordningen definieras den berörda produkten på samma sätt som i skäl 9 i förordning nr 230/2001.
- 12 Efter offentliggörandet den 29 oktober 2005 av ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart kommer att löpa ut för vissa antidumpningsåtgärder (EUT C 270, s. 38), bland annat de antidumpningsåtgärder som införts genom förordning nr 1601/2001, mottog kommissionen den 28 april 2006 en begäran om översyn som ingetts av EWRIS i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen. Den 3 augusti 2006 offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vissa typer av linor och kablar av järn eller stål med ursprung i Ryssland, Thailand och Turkiet och en partiell interimsoversyn av antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vissa typer av linor och kablar av järn eller stål med ursprung i Turkiet (EUT C 181, s. 15), och inledde en översynsundersökning.
- 13 Den 30 oktober 2007 antog rådet förordning (EG) nr 1279/2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på vissa linor och kablar av järn eller stål med ursprung i Ryska federationen och om upphävande av antidumpningsåtgärderna på import av vissa linor och kablar av järn eller stål med ursprung i Thailand och Turkiet (EUT L 285, s. 1). I skäl 32 i förordningen definieras den berörda produkten med en hänvisning till definitionen av den berörda produkten i skäl 8 i förordning nr 1601/2001 enligt följande: "linor och kablar, inbegripet slutet tågvirke, av järn eller stål, dock ej av rostfritt stål, med ett största tvärmått av mer än 3 mm, med eller utan anslutningar."

Bakgrund till tvisten

- 14 European Wire Rope Importers Association (EWRIA), som är en av sökandena i detta mål, är en sammanslutning som bildats för att företräda gemensamma intressen för europeiska bolag som bedriver verksamhet inom import av och handel med linor och kablar av stål. De andra sökandena i målet är medlemmar i EWRIA och är bolag bildade i Belgien (Câbleries namuroises SA), Danmark (Ropenhagen A/S), Tyskland (ESH Eisen- und Stahlhandelsgesellschaft mbH, Heko Industrieerzeugnisse GmbH, Interkabel Internationale Seil- und Kabel-Handels GmbH), Spanien (Jose Casañ Colomar, SA) och Förenade kungariket (Denwire Ltd).
- 15 EWRIA, som agerade för de andra sökandenas och några andra bolags räkning, gav den 12 juni 2007 med tillämpning av artikel 11.3 i grundförordningen in en begäran till kommissionen om partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som införts dels genom förordning nr 1858/2005 på import av linor och kablar av stål med ursprung i Kina, Indien, Sydafrika och Ukraina, dels genom förordning nr 1601/2001, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 564/2005 av den 8 april 2005 (EUT L 97, s. 1), på import av vissa linor och kablar av järn och stål med ursprung i Republiken Tjeckien, Ryssland, Thailand och Turkiet (nedan kallad begäran om översyn).
- 16 Syftet med begäran om översyn var att få till en omdefiniering av tillämpningsområdet för de aktuella antidumpningsåtgärderna med avseende på de produkter som omfattas därav, nämligen linor och kablar av järn och stål (nedan tillsammans kallade ställinor). Enligt EWRIA hade situationen märkbart förändrats sedan de aktuella antidumpningsåtgärderna infördes för första gången, vilket motiverade en omdefiniering av den berörda produkten. EWRIA anförde härvid följande skäl:
- Definitionen av den berörda produkten i de aktuella antidumpningsåtgärderna strider mot de gemenskapsnormer som är tillämpliga på ståltråd (EN 10264) och

ställinor (EN 12385), vilka officiellt skiljer på linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål.

- De aktörer som för närvarande träder in på marknaden ser inte längre linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål som en enda produkt, utan som separata produkter.

- Sedan de aktuella antidumpningsåtgärderna infördes har tillverkningen i gemenskapen av linor för allmänna ändamål blivit obetydlig, eftersom gemenskapstillverkarna av ställinor nu för tiden i huvudsak tillverkar linor för särskilda ändamål.

- Villkoren för ställinor på gemenskapsmarknaden har förändrats, eftersom det inte längre råder någon betydande konkurrens mellan linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål, och eftersom import av linor för allmänna ändamål inte längre vållar gemenskapstillverkarna av ställinor någon skada.

¹⁷ I sin begäran om översyn föreslog EWRIA att definitionen av den berörda produkten skulle delas upp i två kategorier, nämligen dels linor för allmänna ändamål, dels linor med hög kapacitet eller för särskilda ändamål. Linor för särskilda ändamål skulle även fortsättningsvis omfattas av antidumpningsåtgärderna, medan linor för allmänna ändamål skulle uteslutas från tillämpningsområdet för dessa åtgärder.

- 18 Ett möte ägde rum mellan EWRIA och kommissionen. Efter detta möte informerade kommissionen EWRIA om följande genom skrivelse av den 8 april 2008:

”Vi har såsom vi kom överens om på mötet den 8 april 2008 noterat att Ni avser att komplettera Ert yttrande av den 12 juni 2007 med bevisning avseende skadan och/eller dumpning.

Vi står till Ert förfogande i avvaktan på ytterligare uppgifter och svarar på alla övriga frågor som Ni kan tänkas ha angående detta.”

- 19 EWRIA svarade kommissionen genom skrivelse av den 30 april 2008 enligt följande:

”Vi hänvisar till vår diskussion som ägde rum den 8 april 2008 och till Er skrivelse av samma dag.

Vi vill med hänsyn till vår begäran om interimsoversyn av den 12 juni 2007 påpeka att vi inte avser att komplettera vårt yttrande. Vi anser att begäran innehåller tillräckliga bevis på att det, sedan den första förordningen om antidumpning av ställinor antogs år 1999, skett en ’förändring av omständigheterna’ med avseende på definitionen av de berörda produkterna. Begäran har dessutom redan varit föremål för djupgående diskussioner mellan [P.-C.] och [C.-N.], vilka har informerat oss om att de anser att chanserna för en interimsoversyn av definitionen av de produkter som kvalificeras som ställinor var ’lovande’.

Vi hemställer därför att Ni bifaller vår begäran och att Ni omedelbart inleder en interimsoversyn av definitionen av de produkter som kvalificeras som stållinor. Om ni emellertid skulle besluta Er för att avslå vår begäran, kan ett sådant beslut komma att överklagas.”

- 20 Kommissionen uppgav följande till EWRIA genom skrivelse av den 4 juli 2008 (nedan kallad den omtvistade skrivelsen):

”Jag hänvisar till den korrespondens som Ni haft med mina medarbetare och med mig avseende frågan huruvida det var möjligt att inleda en partiell översyn av de ovannämnda åtgärderna avseende stållinor, i syfte att utesluta linor för allmänna ändamål från definitionen av de berörda produkterna.

Det framgår av Er skrivelse av den 30 april att Ni till stöd för Er begäran avseende definitionen av den berörda produkten inte avser att ge in någon ytterligare bevisning utöver de uppgifter och bevis som Ni gett in före detta datum.

Vi måste tyvärr informera Er om att det på grundval av de uppgifter som Ni hittills lämnat inte är möjligt att dra slutsatsen att en partiell interimsoversyn ska inledas i syfte att utesluta linor för allmänna ändamål från definitionen av de berörda produkterna. Anledningen till detta är huvudsakligen att det inte har styrkts att de två typer av berörda produkter som omfattas av åtgärderna, nämligen linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål, inte har samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper.

Era synpunkter grundar sig på flera faktorer, nämligen smörjmedel, avdelare i plast-fibrer, rotationsgraden och vissa av trådarnas egenskaper, med hjälp av vilka det till

viss del är möjligt att åtskilja flera typer av ställinor. Detta räcker emellertid inte eftersom alla dessa linor har samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper.

Ställinor anses huvudsakligen bestå av tre beståndsdelar, nämligen den ståltråd som bildar kardelen, kardelerna som är lindade kring en kärna och själva kärnan. Deras utformning varierar beroende på de fysiska kraven för det avsedda användningsområdet. Även om det finns ett stort urval ställinor som visar på vissa fysiska och tekniska skillnader, har de samma grundläggande fysiska egenskaper (linorna består av kardeler av ståltråd som lindats kring en kärna), och de har samma grundläggande tekniska egenskaper (de har alla ett visst antal trådar per kardel, ett visst antal kardeler per lina, en viss diameter och en viss struktur). Även om produkterna i den lägre prisklassen inte är utbytbara med produkterna i den högre prisklassen, är de närbesläktade produkterna mycket väl det. Av detta har vi således dragit slutsatsen att de olika kategorierna av ställinor överlappar och konkurrerar med varandra till en viss grad. Det är dessutom så att produkter i samma kategori kan ha olika användningsområden.

I vissa närbesläktade kategorier konkurrerar dessutom linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål med varandra, eftersom de kan ha samma användningsområde, och är följaktligen utbytbara med varandra.

Om Ni kommer över nya uppgifter som enligt Er kan få oss att ompröva vårt ställningstagande, får Ni naturligtvis lämna denna information.

Vi står till Ert förfogande för att svara på alla övriga frågor som Ni kan tänkas ha angående detta.”

Förfarandet och parternas yrkanden

21 Sökandena har väckt förevarande talan genom ansökan som kom in till förstainstansrättens kansli den 4 september 2008.

22 Sökandena har yrkat att tribunalen ska

— ta upp talan till sakprövning,

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 4 juli 2008 att avslå sökandenas begäran om partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som avser linor och kablar av stål för att anpassa åtgärdernas räckvidd och utesluta linor och kablar för allmänna ändamål från definitionen av den berörda produkten,

— förplikta kommissionen att inleda en partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som är tillämpliga på import av linor och kablar av stål för att anpassa åtgärdernas räckvidd och utesluta linor och kablar för allmänna ändamål från definitionen av den berörda produkten, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

23 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

— avvisa, alternativt ogilla, talan, och

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

²⁴ Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 18 mars 2010.

Rättslig bedömning

A — Huruvida talan kan tas upp till sakprövning

1. Upptagande till sakprövning av yrkandet om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 4 juli 2008 att inte inleda en partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som avser ställinor

a) Parternas argument

²⁵ Kommissionen har hävdatt att detta yrkande inte kan prövas. Den omtvistade skrivelsen utgör inte ett beslut i den mening som avses i artikel 230 EG, med hänsyn till att den inte har några slutgiltiga rättsverkningar för sökandena. I motsats till den skrivelse som kvalificerades som ett beslut i domstolens dom av den 17 juli 2008 i mål C-521/06 P, Athinaïki Techniki mot kommissionen (REG 2008, s. I-5829), syftar den omtvistade skrivelsen inte till att klart förändra sökandenas rättsställning.

- 26 Kommissionen har för det första påpekat att det av den omtvistade skrivelsens ordalydelse inte framgår att det är fråga om "ett slutgiltigt och oåterkalleligt avslag" avseende möjligheten att inleda en interimsoversyn. Av den omtvistade skrivelsen framgår att kommissionens tjänstemän tagit ställning "på grundval av de uppgifter som ... hittills lämnat[s]". Enhetschefen och dennes medarbetare var preliminärt av den uppfattningen att sökandena ännu inte styrkt att det var motiverat att inleda en interimsoversyn, men de hade inte för avsikt att helt utesluta möjligheten att inleda en översyn. Enligt den omtvistade skrivelsen ges EWRIA uttryckligen möjlighet att tillhandahålla nya uppgifter för att övertyga kommissionen om att en interimsoversyn ska inledas. Kommissionen har betonat att den inte har avslutat ärendet. Den omtvistade skrivelsen är därför inte jämförbar med den skrivelse som kvalificerats som beslut i domen i det ovan i punkt 25 nämnda målet Athinaiki Techniki mot kommissionen. Den omtvistade skrivelsen liknar snarare den skrivelse som skickades före denna, i vilken påpekas att sökanden i det ärendet kunde komma in med kompletterande uppgifter. Om sökandena i detta mål hade skickat en annan skrivelse, i vilken de hade angett ytterligare skäl till stöd för sin begäran om översyn och skälet till att de anser att kommissionen borde ompröva sitt ställningstagande, skulle kommissionen ha gjort det utan att sökandena skulle ha behövt lämna in en ny begäran.
- 27 För det andra har kommissionen, med hänvisning till den person som författat den omtvistade skrivelsen, påstått att den endast utgör en skrivelse från kommissionens tjänstemän och inte från kommissionen själv, i den mening som avses i förstainstansrättens beslut av den 14 maj 2009 i mål T-22/07, *US Steel Košice* mot kommissionen (ej publicerat i rättsfallssamlingen), punkt 42. Den enhetschef som undertecknade skrivelsen hänvisade till korrespondensen mellan sökandena och "[hans] medarbetare och [honom] själv", medan pronomenet "Vi", som avser den aktuella enhetschefen och dennes medarbetare, används i texten i övrigt. Dessa omständigheter visar att den omtvistade skrivelsen inte utgör något beslut i den mening som avses i artikel 230 EG.
- 28 I den omtvistade skrivelsen görs det följaktligen, i motsats till vad som var fallet i förstainstansrättens beslut av den 4 maj 1998 i mål T-84/97, *BEUC* mot kommissionen (REG 1998, s. II-795), punkt 48, inte någon "klar och tydlig bedömning" av begäran om översyn.

29 Sökandena anser att den omtvistade skrivelsen utgör ett beslut i den mening som avses i artikel 230 EG mot bakgrund av de kriterier som ställs upp i domen i det ovan i punkt 25 nämnda målet Athinaïki Techniki mot kommissionen.

b) Tribunalens bedömning

30 Det framgår av ansökan att talan avser ogiltigförklaring av ”kommissionens beslut av den 4 juli 2008 att avslå sökandenas begäran om partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som avser linor och kablar av stål för att anpassa åtgärdernas räckvidd och utesluta linor och kablar för allmänna ändamål från definitionen av den berörda produkten” (nedan kallad den angripna rättsakten).

31 Enligt fast rättspraxis kan en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG väckas mot institutionernas samtliga åtgärder, oavsett dessa åtgärders karaktär eller form, som medför bindande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen, genom att klart förändra dennes rättsställning (domstolens dom av den 11 november 1981 i mål 60/81, IBM mot kommissionen, REG 1981, s. 2639, svensk specialutgåva, volym 6, s. 225, punkt 9, av den 6 april 2000 i mål C-443/97, Spanien mot kommissionen, REG 2000, s. I-2415, punkt 27, av den 12 september 2006 i mål C-131/03 P, Reynolds Tobacco m.fl. mot kommissionen, REG 2006, s. I-7795, punkt 54, och domen i det ovan i punkt 25 nämnda målet Athinaïki Techniki mot kommissionen, punkt 29).

32 Det följer även av fast rättspraxis avseende upptagande till sakprövning av en talan om ogiltigförklaring, att såväl den angripna åtgärdens innehåll som avsikten hos dess upphovsmän ska beaktas när en sådan åtgärd ska kvalificeras. Åtgärder genom vilka kommissionens ställningstagande slutgiltigt slås fast efter ett administrativt förfarande,

och vilka medför bindande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen, utgör sådana rättsakter mot vilka talan kan väckas, med undantag av mellankommande åtgärder som syftar till att förbereda det slutliga beslutet, åtgärder vilka inte har sådana rättsverkningar (domstolens dom i det ovan i punkt 31 nämnda målet IBM mot kommissionen, punkterna 9 och 10, av den 16 juni 1994 i mål C-39/93 P, SFEI m.fl. mot kommissionen, REG 1994, s. I-2681, punkterna 27–33, av den 22 juni 2000 i mål C-147/96, Nederländerna mot kommissionen, REG 2000, s. I-4723, punkterna 26 och 27, domen i det ovan i punkt 25 nämnda målet Athinaiki Techniki mot kommissionen, punkt 42, och av den 26 januari 2010 i mål C-362/08 P, Internationaler Hilfsfonds mot kommissionen, REU 2010, s. I-669, punkt 52).

- 33 En åtgärds eller ett besluts form saknar däremot i princip betydelse för frågan huruvida en talan om ogiltigförklaring kan tas upp till sakprövning (domstolens dom i det ovan i punkt 31 nämnda målet IBM mot kommissionen, punkt 9, av den 7 juli 2005 i mål C-208/03 P, Le Pen mot parlamentet, REG 2005, s. I-6051, punkt 46, och domen i det ovan i punkt 25 nämnda målet Athinaiki Techniki mot kommissionen, punkt 43). Om så inte vore fallet skulle kommissionen kunna undandra sig unionsdomstolens kontroll genom att undvika att uppfylla sådana formkrav. Det framgår emellertid av rättspraxis att då Europeiska unionen är en rättslig gemenskap, inom vilken det ska kontrolleras att dess institutioners åtgärder är förenliga med fördragets bestämmelser, ska de processuella regler som är tillämpliga på talan som har anhängiggjorts vid unionsdomstolen, i största möjliga utsträckning, tolkas på ett sådant sätt att reglerna kan tillämpas på ett sätt som bidrar till uppnåendet av målet att säkerställa ett effektivt domstolsskydd för de rättigheter som enskilda har enligt unionsrätten (domen i det ovan i punkt 25 nämnda målet Athinaiki Techniki mot kommissionen, punkterna 44 och 45; se även, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 25 juli 2002 i mål C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores mot rådet, REG 2002, s. I-6677, punkterna 38 och 39, och av den 18 januari 2007 i mål C-229/05 P, PKK och KNK mot rådet, REG 2007, s. I-439, punkt 109).
- 34 Härav följer att vid fastställandet av huruvida den angripna rättsakten utgör ett beslut i den mening som avses i artikel 230 EG ska det – mot bakgrund av dess innehåll, dess sammanhang och kommissionens avsikt – prövas om kommissionen genom denna rättsakt slutgiltigt tagit ställning till begäran om översyn (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 32 nämnda målet Internationaler Hilfsfonds mot kommissionen, punkt 58).

- 35 Det ska påpekas att den omtvistade skrivelsen skickades som svar på EWRIA:s skrivelse av den 30 april 2008, i vilken EWRIA informerade kommissionen om sin avsikt att inte komplettera begäran om översyn därför att begäran innehöll tillräcklig bevisning. Vidare angav EWRIA att för det fall begäran avslogs, så skulle talan komma att väckas vid unionsdomstolen. I den omtvistade skrivelsen anges det att "[vi tyvärr måste] informera Er om att det på grundval av de uppgifter som Ni hittills lämnat inte är möjligt att dra slutsatsen att en partiell interimsoversyn ska inledas", vilket visar att kommissionen hade beslutat att inte bifalla begäran om översyn. I detta sammanhang upplyste kommissionen sökandena om skälen till att den hade beslutat att inte inleda en översyn. Kommissionen angav att "[a]nledningen till detta [var] huvudsakligen att det inte har styrkts att de två typer av berörda produkter som omfattas av åtgärderna, nämligen linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål, inte har samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper". Även om kommissionen förvisso i slutet av den omtvistade skrivelsen angav att sökandena kunde komma in med nya uppgifter som kunde få kommissionen att "ompröva detta ställningstagande", så hade kommissionen fått tydlig information om att begäran om översyn var slutgiltig och att den inte skulle kompletteras med ytterligare bevisning.
- 36 Mot bakgrund av det ovan anförda är det uppenbart att ett beslut har fattats avseende denna begäran, och för det fall nya uppgifter hade kommit in så skulle ett nytt beslut ha kunnat fattas med beaktande av dessa uppgifter.
- 37 Tribunalen gör vidare följande bedömning. I artikel 11.3 andra stycket i grundförordningen (nu artikel 11.3 andra stycket i förordning nr 1225/2009) föreskrivs att en interimsoversyn ska inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att den fortsatta tillämpningen av åtgärden inte längre är nödvändig för att motverka dumpning eller för att det är osannolikt att skadan fortsätter eller återkommer om åtgärden upphävs eller ändras eller för att den gällande åtgärden inte längre är tillräcklig för att motverka den skadevållande dumpningen. I motsats till den situation där kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén i enlighet med artikel 11.6

i grundförordningen beslutar att inleda en interimsoversyn (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens beslut av den 14 mars 1996 i mål T-134/95, Dysan Magnetics och Review Magnetics mot kommissionen, REG 1996, s. II-181, punkt 23, och av den 25 maj 1998 i mål T-267/97, Broome & Wellington mot kommissionen, REG 1998, s. II-2191, punkt 29), utgör den omständigheten att kommissionen beslutade att inte inleda någon sådan översyn på grund av att tillräckliga bevis saknas inte någon preliminär eller förberedande åtgärd, eftersom den inte åtföljs av någon annan rättsakt mot vilken en talan om ogiltigförklaring kan komma att väckas (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 32 nämnda målet SFEI m.fl. mot kommissionen, punkt 28, och domen i det ovan i punkt 25 nämnda målet Athinaiki Techniki mot kommissionen, punkt 54).

- 38 Det är i detta sammanhang inte relevant att sökandena fortfarande har möjlighet att tillhandahålla kommissionen kompletterande uppgifter som kan föranleda kommissionen att ompröva sitt ställningstagande (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 25 nämnda målet Athinaiki Techniki mot kommissionen, punkt 55).
- 39 Såsom kommissionen bekräftade under förhandlingen har det förvisso inte fattats något formellt beslut avseende begäran om översyn. Kommissionen ska emellertid anses ha informerat sökandena om sitt beslut att avslå begäran om översyn genom den omtvistade skrivelsen, eftersom det i artikel 5.7 i grundförordningen, som även är tillämplig på interimsoversyn enligt artikel 11.5 i förordningen, föreskrivs att en begäran om inledande av en undersökning ska avslås om bevisningen för dumpning eller skada är otillräcklig för att motivera att ärendet fortsätts, och eftersom det i artikel 5.9 i samma förordning föreskrivs att "[o]m tillräcklig bevisning inte har framlagts ska den klagande efter samråd informeras om detta".
- 40 Mot bakgrund av övervägandena i punkt 35 ovan och av att kommissionen beslutade att inte bifalla begäran om översyn, konstaterar tribunalen att för det fall sökandena i ett senare skede hade tillhandahållit kompletterande uppgifter, skulle kommissionen

i förekommande fall ha fattat ett nytt beslut med beaktande av dessa nya uppgifter angående frågan huruvida en interimsoversyn skulle inledas på grundval av den bevisning som kommit in. Tillhandahållandet av sådana uppgifter påverkar däremot inte den omständigheten att den första begäran om översyn redan avslagits (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 25 nämnda målet Athinaiki Techniki mot kommissionen, punkt 57).

- 41 Av detta följer att den angripna rättsakten, mot bakgrund av dess innehåll, dess sammanhang och kommissionens avsikt, utgör ett slutgiltigt avslag från kommissionens sida på begäran om partiell interimsoversyn. Den angripna rättsakten ska följaktligen kvalificeras som ett beslut i den mening som avses i artikel 230 EG.
- 42 Beslutets natur kan inte påverkas av den omständigheten i sig att bedömningen gjordes av kommissionens tjänstemän och inte av kommissionen själv (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 18 maj 1994 i mål T-37/92, BEUC och NCC mot kommissionen, REG 1994, s. II-285, punkt 38, och domen i det ovan i punkt 28 nämnda målet BEUC mot kommissionen, punkt 48).
- 43 Eftersom kommissionen i beslutet avslår en begäran om inledande av en översyn i syfte att fastställa huruvida det är nödvändigt att bibehålla de aktuella antidumpningsåtgärderna till följd av påstått förändrade omständigheter inom ramen för en interimsoversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen, medför beslutet bindande rättsverkningar som kan påverka sökandenas intressen och utgör en rättsakt mot vilken talan kan väckas i enlighet med artikel 230 EG.

2. *Upptagande till sakprövning av yrkandet om att kommissionen ska förpliktas att inleda en partiell interimsoversyn*

a) Parternas argument

- ⁴⁴ Kommissionen har hävdat att yrkandet ska avvisas. Det ankommer i enlighet med artikel 233 EG och rättspraxis inte på tribunalen att rikta föreläggande mot kommissionen om hur den ska följa en dom som meddelats inom ramen för ett mål om ogiltigförklaring.

b) Tribunalens bedömning

- ⁴⁵ I ett mål om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG är unionsdomstolens behörighet begränsad på så sätt att den bara ska pröva lagenligheten av den angripna rättsakten. Enligt fast rättspraxis är tribunalen inte behörig att rikta förelägganden mot unionsinstitutionerna eller att sätta sig i institutionernas ställe (domstolens dom av den 5 juli 1995 i mål C-21/94, parlamentet mot rådet, REG 1995, s. I-1827, punkt 33, och av den 8 juli 1999 i mål C-5/93 P, DSM mot kommissionen, REG 1999, s. I-4695, punkt 36, förstainstansrättens dom av den 24 februari 2000 i mål T-145/98, ADT Projekt mot kommissionen, REG 2000, s. II-387, punkt 83). När den angripna rättsakten ogiltigförklaras ankommer det på den berörda institutionen att, enligt artikel 233 EG, vidta de åtgärder som krävs för att följa domen om ogiltigförklaring (domstolens dom av den 24 juni 1986 i mål 53/85, AKZO Chemie och AKZO Chemie UK mot kommissionen, REG 1986, s. 1965, punkt 23, svensk specialutgåva, volym 8, s. 649, och domen i det ovannämnda målet ADT Projekt mot kommissionen, punkt 84).

- 46 Tribunalen avvisar följaktligen sökandenas yrkande om att tribunalen ska förplikta kommissionen att inleda en partiell interimsoversyn.

3. *Upptagande till sakprövning av sökandens grunder*

a) Parternas argument

- 47 Kommissionen har med avseende på den första grunden gjort gällande att sökandena, i stället för att framställa argument inom ramen för ansökan, huvudsakligen har hänvisat till de argument som de framställde i begäran om översyn. Av detta har kommissionen dragit slutsatsen att den första grunden och de andra grunder som sökandena har framfört, vilka är behäftade med samma fel, inte kan prövas eftersom de inte har framförts inom ramen för själva ansökan.

b) Tribunalens bedömning

- 48 Det följer av artikel 44.1 c i tribunalens rättegångsregler att en ansökan ska innehålla uppgifter om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna. Dessa uppgifter ska vara så klara och precisa att svaranden kan förbereda sitt försvar och att tribunalen kan pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter. I syfte att säkerställa rättssäkerheten och en god rättskipning kan en talan endast tas upp till sakprövning om de väsentliga, faktiska och rättsliga,

omständigheter som talan grundas på, åtminstone kort men på ett konsekvent och begripligt sätt, framgår av innehållet i själva ansökan (se förstainstansrättens dom av den 3 februari 2005 i mål T-19/01, Chiquita Brands m.fl. mot kommissionen, REG 2005, s. II-315, punkt 64, och där angiven rättspraxis).

49 Innehållet i en ansökan kan visserligen understödjas och kompletteras på särskilda punkter genom hänvisning till specifika avsnitt i bifogade handlingar, men en generell hänvisning till andra handlingar kan, även om dessa handlingar bifogas ansökan, inte kompensera att sådana väsentliga delar av den rättsliga argumenteringen som ska återfinnas i själva ansökan saknas (förstainstansrättens dom av den 14 december 2005 i mål T-209/01, Honeywell mot kommissionen, REG 2005, s. II-5527, punkt 57, och av den 17 september 2007 i mål T-201/04, Microsoft mot kommissionen, REG 2007, s. II-3601, punkt 94). Det ankommer inte heller på tribunalen att i bilagorna söka efter och fastställa de grunder och argument som den skulle kunna anse att talan stöder sig på, eftersom bilagorna enbart ska tjäna som bevismaterial och som ett medel för målets utredning (förstainstansrättens dom av den 7 november 1997 i mål T-84/96, Cipeke mot kommissionen, REG 1997, s. II-2081, punkt 34, av den 21 mars 2002 i mål T-231/99, Joynson mot kommissionen, REG 2002, s. II-2085, punkt 154, och domen i det ovannämnda målet Honeywell mot kommissionen, punkt 57). Ansökan ska av den anledningen klart uttrycka vad grunden för talan består i, vilket innebär att ett abstrakt omnämnande i sig inte uppfyller kraven i rättegångsreglerna (förstainstansrättens dom av den 12 januari 1995 i mål T-102/92, Viho mot kommissionen, REG 1995, s. II-17, punkt 68, och av den 22 november 2006 i mål T-282/04, Italien mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 60).

50 De grunder som sökandena har framfört uppfyller ovannämnda krav.

51 Det råder inget tvivel om att det uttryckligen framgår av ansökan att förevarande talan syftar till att det ska fastställas att artiklarna 1.4, 11.3 och 21 i grundförordningen har åsidosatts, vilket ska ha skett till följd av att kommissionen beslutade att

inte inleda en interimsoversyn av de aktuella antidumpningsåtgärderna. Talan syftar även till att det ska fastställas att kommissionen har åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar.

52 Även om sökandena i stor utsträckning, inom ramen för varje grund, har hänvisat till begäran om översyn som fogats till ansökan, har de även i ansökan redogjort för de viktigaste argumenten till stöd för sin talan. Sökandena har i punkterna 28–35 i ansökan – till stöd för den första grunden, det vill säga att omständigheterna förändrats med avseende på definitionen av den berörda produkten, gemenskapstillverkningen och skadan – gjort gällande att den ursprungliga definitionen av produkten har blivit obsolet till följd av nya omständigheter som avser viss teknisk och teknologisk utveckling. I punkterna 36–41 i ansökan har sökandena vidare påpekat att gemenskapstillverkningen av linor för allmänna ändamål håller på att avvecklas eller redan har upphört. I punkterna 42–45 i ansökan har sökandena slutligen angett att det är föga troligt att skadan skulle bestå eller uppkomma igen om import av en viss underkategori av linor för allmänna ändamål inte längre skulle omfattas av åtgärderna. När det gäller den andra grunden, det vill säga att principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts, har sökandena i punkterna 12–15 och 46–50 i ansökan redogjort för de omständigheter som föranlett dem att ha berättigade förväntningar på att en interimsoversyn av de aktuella antidumpningsåtgärderna skulle inledas. När det gäller den tredje grunden har sökandena i punkterna 51–55 i ansökan redogjort för skälen till att de anser att kommissionen åsidosatte artikel 1.4 i grundförordningen när den lämnade en alltför vid definition av den berörda produkten.

53 Den redogörelse för grunderna som sökandena har gjort i ansökan möjliggör således för kommissionen att försvara sig och för tribunalen att pröva talan. Tribunalen ogillar därför kommissionens yrkande om att sökandenas grunder ska avvisas.

B — *Prövning i sak*

54 Sökandena har framfört tre grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser åsidosättande av artiklarna 11.3 och 21 i grundförordningen. Som andra grund har sökandena gjort gällande att principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts. Den tredje grunden avser en uppenbart oriktig bedömning och åsidosättande av artikel 1.4 i grundförordningen.

1. *Den första grunden: Åsidosättande av artiklarna 11.3 och 21 i grundförordningen*

55 Sökandena har hävdatt att kommissionen har åsidosatt artiklarna 11.3 och 21 i grundförordningen. Detta åsidosättande består i att kommissionen beslutade att inte inleda en partiell interimsoversyn av de aktuella antidumpningsåtgärderna, trots att kommissionen var skyldig att göra det med hänsyn till att begäran om översyn innehåller tillräcklig bevisning rörande förändring av omständigheterna med avseende på definitionen av den berörda produkten, gemenskapstillverkningen och skadan.

56 Denna grund består av tre delgrunder. Sökandena har inom ramen för den första delgrunden gjort gällande att den ursprungliga definitionen av produkten har blivit obsolet till följd av nya omständigheter som avser viss teknisk och teknologisk utveckling. Såvitt avser den andra delgrunden har sökandena gjort gällande att tillverkningen i gemenskapen av linor för allmänna ändamål håller på att avvecklas eller redan har upphört. Sökandena har slutligen inom ramen för den tredje delgrunden gjort gällande att det är föga troligt att skadan skulle bestå eller uppkomma igen om import av en viss underkategori av den berörda produkten uteslöts från åtgärdernas tillämpningsområde.

a) Den första delgrunden: Förändring av omständigheterna vad gäller definitionen av den berörda produkten

Parternas argument

- 57 Sökandena har med stöd av kommissionens beslutspraxis gjort gällande att den förändring av omständigheterna som motiverar en interimsoversyn kan avse inte endast dumpning och/eller skadan, utan även definitionen av den berörda produkten. Sökandena har hävdad att omständigheterna med avseende på ställinor har förändrats, vilket motiverar en anpassning av den definition av den berörda produkten som ges i de aktuella antidumpningsåtgärderna.
- 58 Kommissionen förfogar visserligen över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den definierar de berörda produkterna i syfte att vidta handelspolitiska skyddsåtgärder. Kommissionen var emellertid skyldig att inleda en interimsoversyn i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen, med hänsyn till att sökandenas begäran innehöll bevisning till styrkande av att de tekniska och ekonomiska omständigheterna hade förändrats med avseende på definitionen av den berörda produkten. De domar som kommissionen åberopat till stöd för att den förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den vidtar handelspolitiska skyddsåtgärder (förstainstansrättens dom av den 25 september 1997 i mål T-170/94, Shanghai Bicycle mot rådet, REG 1997, s. II-1383, punkterna 61–71, och av den 17 december 2008 i mål T-462/04, HEG och Graphite India mot rådet, REG 2008, s. II-3685, punkt 68) är inte relevanta för utgången av detta mål. De meddelades nämligen i mål där det yrkats ogiltigförklaring av själva antidumpningsåtgärderna och inte av beslutet att inte inleda en interimsoversyn.
- 59 Enligt sökandena ska en interimsoversyn inte endast inledas när en anpassning av de befintliga åtgärderna synes vara oundviklig. En sådan översyn ska även vidtas när

det har ingetts bevisning till styrkande av att vissa tekniska och ekonomiska omständigheter har förändrats och när det med hänsyn till dessa förändringar synes vara nödvändigt att anpassa de befintliga åtgärderna.

- 60 Med hänsyn till den bevisning som sökandena gett in till stöd för sin begäran, borde kommissionen åtminstone ha inlett en interimsoversyn för att kunna fatta beslut om en eventuell anpassning av definitionen av den berörda produkten. Kommissionen beslutade emellertid, utan att ha inlett någon interimsoversyn, att det inte var nödvändigt att anpassa definitionen, vilket strider mot artikel 11.3 i grundförordningen.
- 61 Sökandena styrkte således i begäran om översyn att produktdefinitionen för ställinor har förändrats efter det att antidumpningsåtgärderna för dessa linor infördes.
- 62 Europeiska standardiseringskommittén (CEN) (nedan kallad standardiseringskommittén) fastställde den 12 november 2001 i europeisk standard EN 12385 skillnaden mellan linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål. Linor för allmänna ändamål som är avsedda för "allmänna lyftändamål" omgrupperades i avsnitt 4 i denna standard, medan linor för särskilda ändamål omgrupperades i avsnitten 5–10 i densamma. År 2002 bekräftade standardiseringskommittén denna skillnad i standard EN 10264 avseende de krav som är tillämpliga på ståltråd för linor. Standardiseringskommittén gjorde en åtskillnad mellan "ståltråd ... för linor och kablar för allmänt bruk" i avsnitt 2 i denna standard och "ståltråd ... för stor belastning" i avsnitt 3 i densamma.
- 63 I förordning (EG) nr 1742/2000 av den 4 augusti 2000 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Indien, Republiken Indonesien, Malaysia, Republiken Korea, Taiwan och

Konungariket Thailand (EGT L 199, s. 48) bekräftade kommissionen att standardisering är ett högst relevant kriterium för definitionen av de berörda produkterna.

64 Enligt sökandena var det till följd av förändringen av standardiseringen nödvändigt att anpassa de aktuella antidumpningsåtgärdernas räckvidd och att göra en åtskillnad mellan linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål. Kommissionen borde således ha undersökt detta närmare inom ramen för en interimsoversyn, särskilt med avseende på de specifika och uttömmande exempel som sökandena gett i sin begäran. Kommissionen tog emellertid inte dessa exempel i beaktande utan hänvisade endast till de argument som den tidigare hade framfört, nämligen att stållinor har samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska grundegenskaper och att de huvudsakligen består av tre beståndsdelar: den ståltråd som bildar kardelen, kardelerna som är lindade kring en kärna och själva kärnan. Denna alltför förenklade argumentation stämmer inte överens med den aktuella tekniska verkligheten såsom den framgår av de komplexa och omfattande beskrivningarna i standarderna EN 12385 och EN 10264. Definitionen av den berörda produkten kan inte heller förfinas, eftersom alla stållinor – till följd av tekniska krav – består av de tre ovannämnda beståndsdelarna. Kommissionen gjorde följaktligen en uppenbart oriktig bedömning och åsidosatte artikel 11.3 i grundförordningen när den bortsåg från de förändringar som framgår av de ovannämnda standarderna och beslutade att inte inleda någon interimsoversyn.

65 Sökandena har vidare anfört att begäran om översyn innehåller bevisning till styrkande av att marknaden hade ändrat uppfattning. De aktörer som är verksamma på marknaden för stållinor särskiljer numera, i motsats till tidigare praxis, linor för allmänna ändamål från dem för särskilda ändamål.

- 66 Sökandena har för det första visat att gemenskapstillverkarna skiljer mellan dessa typer av linor på sina webbplatser, i reklammaterial och i sina kataloger. I katalogerna betonas att tillverkarna kan tillverka specialbeställda stållinor för särskilda ändamål.
- 67 I begäran om översyn har sökandena för det andra visat att linor för särskilda ändamål skiljer sig från linor för allmänna ändamål på grund av sina fysiska och tekniska egenskaper. Kommissionen kan således inte med framgång hänvisa till stållinors grundläggande egenskaper för att tillbakavisa sökandenas argument att marknaden uppfattar det som att linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål är olika produkter.
- 68 Linor för särskilda ändamål består inte endast av de tre grundläggande beståndsdelar som linor för allmänna ändamål består av, utan består även av andra beståndsdelar (såsom "avdelare" av plast och/eller plastskikt, ytterligare kardeler för utfyllnad, särskilda smörjmedel och kompakta kardeler) som gör dem lämpliga för användning vid stor belastning och höga säkerhetskrav.
- 69 Vidare behandlas de kardeler som linor för särskilda ändamål består av på ett speciellt sätt vilket innebär att de, förutom att de är mer elastiska, bland annat är mycket mer motståndskraftiga mot avbrytning, slitage och korrosion än vad linor för allmänna ändamål är.
- 70 Linor för särskilda ändamål är dessutom exceptionellt motståndskraftiga mot vridning, mycket mer än vad linor för allmänna ändamål är. Detta innebär att linor för särskilda ändamål kan användas inom speciella slutliga användningsområden.

- 71 Linor för särskilda ändamål säljs slutligen till mycket högre priser än linor för allmänna ändamål av samma slag.
- 72 Sökandena har betonat att begäran om översyn innehåller bevisning – med hjälp av en matris – till styrkande av att det finns en klar skiljelinje mellan linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål. Matrisen visar på skillnaderna mellan dessa linor med avseende på deras fysiska och tekniska egenskaper och deras slutliga användningsområden, och matrisen kan tjäna som riktlinjer vid omdefinieringen av tillämpningsområdet för de aktuella åtgärderna.
- 73 Det är med hänsyn till denna matris obegripligt att kommissionen inte gjort någon åtskillnad mellan linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål. Denna underlåtenhet kan endast förklaras av kommissionens farhåga för ”oförutsedda konsekvenser”, såsom kommissionstjänstemännen angav under mötet den 8 april 2008, om linor för allmänna ändamål utesluts från tillämpningsområdet för antidumpningsåtgärderna, vilket skulle medföra att en ny undersökning ska inledas för samtliga gällande antidumpningsåtgärder för stållinor. Denna farhåga kan emellertid inte motivera att en obsolet definition av den berörda produkten bibehålls, vilken inte längre överensstämmer med de tekniska och ekonomiska förhållandena på marknaden.
- 74 Sökandena har även påpekat att det i rådets förordning (EG) nr 2537/1999 av den 29 november 1999 om att ändra förordningar (EEG) nr 2861/93, (EG) nr 2199/94, (EG) nr 663/96 och (EG) nr 1821/98 om att införa slutgiltiga antidumpningstullar på import av vissa magnetskivor (3,5-tumsdisketter) med ursprung i Japan, Taiwan, Folkrepubliken Kina, Hongkong, Sydkorea, Malaysia, Mexiko, Amerikas förenta stater och Indonesien samt förordning (EG) nr 1335/1999 om att återinföra en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa magnetskivor (3,5-tumsdisketter) med ursprung i Indonesien som tillverkas och säljs på export till gemenskapen av PT Betadiskindo Binatama (EGT L 307, s. 1), anges att en begäran om översyn som avser

att en produkt ska uteslutas från tillämpningsområdet för antidumpningsåtgärder är motiverad när den aktuella produkten och den berörda produkten uppenbart skiljer sig åt vad beträffar deras fysiska och tekniska egenskaper, deras slutliga användningsområde och pris. I begäran om översyn lade sökandena fram bevisning till styrkande av att de ovannämnda kriterierna var uppfyllda, vilket innebär att kommissionen var skyldig att inleda en interimsoversyn i syfte att anpassa tillämpningsområdet för de antidumpningsåtgärder som avser ställinor. Den omständigheten att kommissionen inte uppfyllde denna skyldighet innebär att den gjorde en uppenbart oriktig bedömning och åsidosatte artikel 11.3 i grundförordningen.

75 Kommissionen har bestritt sökandenas argument.

Tribunalens bedömning

76 Sökandena har hävdatt att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning och åsidosatte artikel 11.3 i grundförordningen, när den beslutade att inte inleda någon interimsoversyn i syfte att ändra definitionen av den berörda produkten.

77 Det ska inledningsvis erinras om att vad gäller handelspolitiska skyddsåtgärder förfogar institutionerna över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska, politiska och rättsliga situationer som de ska bedöma (domstolens dom av den 27 september 2007 i mål C-351/04, *Ikea Wholesale*, REG 2007, s. I-7723, punkt 40, och förstainstansrättens dom av den 8 juli 2008 i mål T-221/05, *Huvis mot rådet*, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 38). Detsamma gäller de komplexa tekniska bedömningar som unionsinstitutionerna gör (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 21 november 1991 i mål C-269/90,

Technische Universität München, REG 1991, s. I-5469, punkt 13, svensk specialutgåva, volym 11, s. I-453; se även, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 49 nämnda målet Microsoft mot kommissionen, punkterna 88 och 89).

- 78 Enligt rättspraxis på området ska unionsdomstolens prövning av institutionernas bedömningar vara begränsad till en kontroll av att handläggningsreglerna följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det omtvistade valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (se förstainstansrättens dom av den 28 oktober 2004 i mål T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic mot rådet, REG 2004, s. II-3663, punkterna 48 och 49 och där angiven rättspraxis, och av den 4 oktober 2006 i mål T-300/03, Moser Baer India mot rådet, REG 2006, s. II-3911, punkt 28 och där angiven rättspraxis).
- 79 Mot bakgrund av den rättspraxis som nämnts i punkt 77 ovan konstaterar tribunalen att kommissionen förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid fastställandet av huruvida det är nödvändigt att bibehålla antidumpningsåtgärder enligt artikel 11.3 i grundförordningen, och vid fastställandet av huruvida en begäran om interimsoversyn innehåller bevisning som styrker att det är nödvändigt att inleda en sådan översyn.
- 80 Det är i ljuset av dessa överväganden som tribunalen kommer att pröva huruvida kommissionen, mot bakgrund av den bevisning som begäran om översyn innehåller, gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den beslutade att inte inleda någon partiell interimsoversyn av de aktuella antidumpningsåtgärderna.
- 81 Vad beträffar argumentet att omständigheterna ändrats med avseende på definitionen av den berörda produkten, gäller följande. I grundförordningen preciseras inte hur den produkt eller den produktgrupp som kan bli föremål för en dumpningsundersökning ska definieras, och det ställs heller inga krav på en detaljerad taxonomi (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 58 nämnda målet Shanghai Bicycle mot rådet, punkt 61).

- 82 Vid definitionen av den berörda produkten kan institutionerna beakta flera faktorer, som till exempel produkternas fysiska, tekniska och kemiska egenskaper, deras användningsområde, deras utbytbarhet, konsumenternas uppfattning av dem, distributionskanaler, tillverkningsprocess, tillverkningskostnader och kvalitet (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 4 mars 2010 i mål T-401/06, Brosmann Footwear (HK) m.fl. mot rådet, REU 2010, s. II-671, punkt 131).
- 83 Vad beträffar en sådan förändring av omständigheterna som motiverar att en viss produkt utesluts från definitionen av den berörda produkten, ska ett påstående om att kommissionen gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att inte inleda en interimsoversyn grunda sig på argument som visar att kommissionen, vid sin bedömning av huruvida en översyn skulle inledas, gjorde en felaktig bedömning avseende vilka faktorer som den ansåg vara relevanta, eller att den borde ha beaktat andra faktorer som är mer relevanta och som skulle ha lett till att produkten, vid en översyn, uteslöts från definitionen av den berörda produkten (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 82 nämnda målet Brosmann Footwear (HK) m.fl. mot rådet, punkt 132).
- 84 Kommissionen fastställde i det angripna beslutet att det inte var möjligt att inleda en interimsoversyn i syfte att utesluta linor för allmänna ändamål från definitionen av de berörda produkterna. Som skäl härför angav kommissionen bland annat att det mot bakgrund av bevisningen i begäran om översyn inte kunde fastställas att dessa två typer av linor inte har samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper.
- 85 Sökandena har såsom de angav under förhandlingen inte bestritt att kriteriet avseende de grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaperna är relevant för definitionen av den berörda produkten. Sökandena anser emellertid att det även ska tas hänsyn till andra faktorer som är mer relevanta, bland annat kriterier avseende gemensamma standarder, det slutliga användningsområdet samt priset på produkterna.

- 86 Sökandena har för det första åberopat den åtskillnad som standardiseringskommittén gör – inom standarderna EN 12385 och EN 10264 – mellan linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål. Sökandena har därvid kritiserat kommissionen för att i strid med sin tidigare praxis ha åsidosatt kriteriet avseende standardisering, vilket är högst relevant för definitionen av tillämpningsområdet för de berörda produkterna.
- 87 Vad beträffar dessa standarder påpekar tribunalen att det i standard EN 12385 anges säkerhetsföreskrifter för tillverkning och utprovning av stållinor. I standard EN 10264 anges de dimensionella toleranserna, de mekaniska egenskaperna, kraven avseende ståltrådens kemiska sammansättning och de krav som en eventuell beläggning av ståltråd för linor ska uppfylla. Även om det är riktigt att dessa standarder innehåller särskilda föreskrifter för vissa kategorier av linor för särskilda ändamål, kan förekomsten av sådana föreskrifter inte i sig utgöra bevis på att linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål inte utgör en enda berörd produkt vid tillämpningen av antidumpningsåtgärderna. Å ena sidan innehåller varje standard – förutom en definition av särskilda föreskrifter för vissa kategorier av linor för särskilda ändamål – en inledande gemensam del som gäller för samtliga stållinor oavsett om de är avsedda för allmänna eller för särskilda ändamål. Å andra sidan utesluter de olika kategorier av stållinor som anges i dessa standarder inte varandra, vilket innebär att de linor som uppfyller kraven för en kategori likaså kan uppfylla kraven för andra kategorier. Även om kommissionen under förhandlingen bekräftade att definitionen av en berörd produkt i vissa fall kan överensstämma med en klassificering i en gemensam standard, så är definitionen av den produkt som antidumpningsåtgärderna avser inte beroende av en sådan klassificering.
- 88 Även om de olika typerna av stållinor kan klassificeras i grupper på grundval av ytterligare beståndsdelar och slutliga användningsområden, kan, tvärtemot vad sökandena har anfört, de olika grupperna inte klart anses avgränsade från varandra. Såsom kommissionen med rätta påpekade under förhandlingen, finns det inte något objektivi-tivt kriterium för fastställande av det avsedda användningsområdet för de olika typerna av linor eller deras slutliga användningsområde vid tidpunkten för import eller

försäljning i gemenskapen. Produkter som tillhör samma kategori kan nämligen ha olika användningsområden. Stållinor tillhörande produktgrupper i den nedersta och den översta delen av sortimentet är visserligen inte utbytbara mot varandra. Sökandena har emellertid inte bestritt att i vissa närliggande grupper kan stållinor för allmänna ändamål och stållinor för särskilda ändamål ha samma användningsområden och således vara utbytbara mot varandra. De olika kategorierna av stållinor överlappar och konkurrerar därför med varandra till viss grad (se, för ett liknande resonemang, domstolens domar av den 10 mars 1992 i mål C-171/87, Canon mot rådet, REG 1992, s. I-1237, punkterna 48–52, i mål C-174/87, Ricoh mot rådet, REG 1992, s. I-1335, punkterna 35–40, och i mål C-179/87, Sharp Corporation mot rådet, REG 1992, s. I-1635, punkterna 25–30).

⁸⁹ I vilket fall som helst ger förordning nr 1742/2000, som sökandena åberopat, inte stöd för deras argument att den omständigheten att standardiseringskommittén infört gemensamma standarder utgör ett för kommissionen högst relevant kriterium för definitionen av den berörda produkten. I denna förordning stödjer sig kommissionen endast marginellt på förekomsten av gemensamma tekniska standarder vid definitionen av den berörda produkten. Skillnaden mellan de två typerna av polyetentereftalat fastställdes således utifrån produkternas nivå av ”inneboende viskositet”, och i förordningen användes den aktuella standarden endast som ett av flera instrument för att mäta viskositeten. Följaktligen kan det konstateras, utan att det är nödvändigt att pröva huruvida bedömningarna i förordning nr 1742/2000 är relevanta i detta mål, att sökandenas argument bygger på en felaktig tolkning av förordningen. Sökandenas argument kan således inte godtas.

⁹⁰ Vad för det andra beträffar den förändrade uppfattningen på marknaden har sökandena huvudsakligen framfört två argument.

- 91 Sökandena har hävdat att gemenskapstillverkarna skiljer mellan de två typerna av linor i sina kataloger, på sina webbplatser och i sin reklam. Dessa exempel visar emellertid inte att det kan göras en klar avgränsning mellan linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål, utan snarare att gemenskapstillverkarna erbjuder ett fullständigt sortiment av olika typer av ställinor. Ett begränsat antal exempel från vissa gemenskapstillverkares kataloger, webbplatser och reklammaterial föranleder i vart fall inte någon annan bedömning än att olika typer av linor med samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper till viss grad överlappar och konkurrerar med varandra.
- 92 Sökandena har vidare framfört argument för att det ska göras en åtskillnad mellan linor på grundval av ytterligare beståndsdelar (såsom kardeler, avdelare i plast, smörjmedel), särskild behandling (kardeler som pressats ihop för att få en femsidig eller elliptisk form), en extraordinär resistans mot rotation, högre pris på linor för särskilda ändamål eller särskilda användningsområden för dessa linor och kablar. Dessa exempel styrker emellertid inte sökandenas slutsats att det kan göras en klar avgränsning mellan linor och kablar för allmänna ändamål och dem för särskilda ändamål. Även om det – såsom det har redogjorts för i punkt 88 ovan – för det första finns ett stort urval ställinor, på grundval av deras övriga egenskaper och särskilda användningsområden, påverkar de omständigheter som sökandena åberopat inte kommissionens bedömning att ställinor tillhörande närliggande grupper är utbytbara mot varandra samt att de överlappar och konkurrerar med varandra till en viss grad. För det andra föreskrivs det inte någonstans i grundförordningen att institutionerna är skyldiga att särbehandla en och samma produkt på grund av dess olika användningsområden (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 29 januari 1998 i mål T-97/95, Sinochem mot rådet, REG 1998, s. II-85, punkt 53).
- 93 Sökandenas argument avseende institutionernas tidigare praxis kan inte heller godtas. Såsom erinrats om i punkterna 77–79 ovan ankommer det nämligen på institutionerna, när de utövar sitt utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om en

interimsöversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen, att undersöka huruvida det är nödvändigt att bibehålla antidumpningsåtgärderna. Detta utrymme för skönsmässig bedömning ska utövas från fall till fall med beaktande av samtliga relevanta omständigheter (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 14 mars 1990 i mål C-156/87, Gestetner Holdings mot rådet och kommissionen, REG 1990, s. I-781, punkt 43). Bedömningarna i förordning nr 2537/1999 ger i vart fall inte stöd för sökandenas ståndpunkt att en översyn som syftar till att linor för allmänna ändamål ska uteslutas från de aktuella antidumpningsåtgärderna var berättigad. Den undersökning som ledde till att det i förordningen föreskrevs att högkapacitetsdisketter skulle uteslutas visar nämligen klart att de två berörda produkternas fysiska och tekniska egenskaper klart skilde sig åt. I motsats till vad sökandena har hävdad, framgår det inte av förordning nr 2537/1999 att institutionerna ansåg att de slutliga användningsområdena och priserna på produkterna var avgörande faktorer. Den enda hänvisningen till slutanvändning omnämns i slutsatserna från undersökningen, vilka återges i skäl 27 i förordning nr 2537/1999, där rådet anger att ”man inte kan dra slutsatsen att konventionella ... disketter och [högkapacitetsdisketter] är en och samma produkt enbart på grundval av deras slutanvändning”. Någon bedömning avseende prisskillnader mellan dessa båda produkter i ovannämnda slutsatser gjordes därvid inte.

⁹⁴ Sökandenas argument att standardiseringskommittén ändrat de tekniska standarderna och att uppfattningen på marknaden har förändrats, styrker således inte att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den – mot bakgrund av den bevisning som sökandena lagt fram till styrkande av att de omständigheter som rör definitionen av den berörda produkten hade ändrats – beslutade att inte inleda någon partiell interimsöversyn av de aktuella antidumpningsåtgärderna.

⁹⁵ Av detta följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den första grundens första del.

b) Den andra delgrunden: Förändring av omständigheterna vad gäller tillverkningen i gemenskapen av linor för allmänna ändamål

Parternas argument

- ⁹⁶ Sökandena har åberopat rådets förordning (EG) nr 495/2002 av den 18 mars 2002 om upphävande av förordning (EG) nr 904/98 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av telefaxapparater för privat bruk med ursprung i Kina, Japan, Sydkorea, Malaysia, Singapore, Taiwan och Thailand (EGT L 78, s. 1). Sökandena har därvid gjort gällande att rådet upphävde förordning nr 904/98 till följd av en begäran om interimsoversyn, med motiveringen att gemenskapsindustrins tillverkning av telefaxapparater för privat bruk hade minskat kraftigt och att den förväntades upphöra inom en snar framtid (se skäl 9 i förordning nr 495/2002).
- ⁹⁷ Det framgår följaktligen av förordningen att det strider mot gemenskapsintresset och därmed mot artikel 21 i grundförordningen att bibehålla antidumpningsåtgärder med avseende på en produkt för vilken gemenskapstillverkningen håller på att avvecklas eller förväntas upphöra inom en snar framtid.
- ⁹⁸ Sökandena har i sin begäran om översyn visat att tillverkningen i gemenskapen av linor för allmänna ändamål numera är försumbar, till skillnad från vad som var fallet under perioden 1999–2001, då väsentliga kvantiteter av linor för allmänna ändamål tillverkades i gemenskapen. Sökandena har påpekat att de ingett bevisning till styrkande av de förändrade omständigheterna.

- 99 Den konfidentiella versionen av begäran om översyn innehåller flera uttalanden av gemenskapstillverkare vilka syftar till att visa att linor för allmänna ändamål tagits bort från produktionsprogrammen eller att tillverkarna inte längre har möjlighet att tillverka dem. Även om sökandena av sekretesskäl inte har förebringat dessa uttalanden i förevarande förfarande, har de påpekat att kommissionen kände till handlingarna. Kommissionen har nämligen tillgång till den konfidentiella versionen av begäran om översyn.
- 100 Det följer vidare av gemenskapstillverkarnas reklammaterial, webbsidor och kataloger (vilka återfinns som bilaga 4 till begäran om översyn) att tillverkningen avvecklats. Dessa handlingar visar att gemenskapstillverkare av de aktuella ställinorna numera huvudsakligen tillverkar linor för särskilda ändamål.
- 101 Kommissionen valde att bortse från denna bevisning, eftersom den i den omtvistade skrivelsen inte hänvisade till att tillverkningen av linor för allmänna ändamål hade avvecklats. De negativa konsekvenserna av antidumpningstullarna är följaktligen oproportionerliga, eftersom kommissionen inte tagit hänsyn till att bibehållandet av antidumpningsåtgärderna inte medför någon fördel för tillverkningen i Europa av linor för allmänna ändamål. Sökandena har av detta dragit slutsatsen att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning och åsidosatte artikel 21 i grundförordningen.
- 102 Kommissionen har först och främst hävdats att denna del av den första grunden inte kan tas upp till sakprövning av två skäl. För det första har sökandena inte någon gång under det administrativa förfarandet framfört argumentet att bibehållandet av åtgärderna strider mot gemenskapsintresset och utgör ett åsidosättande av artikel 21 i grundförordningen.

- 103 För det andra har sökandena grundat sina argument – avseende den gradvisa avvecklingen av gemenskapstillverkningen av linor för allmänna ändamål – på omständigheter som inte framgår av den icke-konfidentiella versionen av begäran om översyn, vilken fogats till ansökan. Dessa argument grundas vidare på uttalanden från gemenskapstillverkarna som inte heller fogats till densamma.
- 104 Även om det antogs att denna delgrund kan tas upp till sakprövning, har kommissionen bestritt sökandenas påstående att tillverkningen i gemenskapen av linor för allmänna ändamål blivit obetydlig.

Tribunalens bedömning

— Upptagande till sakprövning

- 105 Vad beträffar kommissionens påstående att den första grundens andra del inte kan tas upp till sakprövning på grund av att argumentet att det föreligger motstridighet med gemenskapsintresse inte framfördes under det administrativa förfarandet, gäller följande. Del IV i begäran om översyn har rubriken ”Gradvis avveckling av gemenskapstillverkningen av linor för allmänna ändamål”. Sökandena har härvid gjort gällande att gemenskapstillverkningen av linor för allmänna ändamål minskat, vilket innebär att det skett en ändring som föranleder att tillämpningsområdet för de aktuella antidumpningsåtgärderna ska omdefinieras så att dessa linor utesluts från definitionen av den berörda produkten. Till stöd för sitt argument har sökandena i begäran om

översyn hänvisat till förordning nr 495/2002 (se punkt 96 ovan). I den förordningen fann emellertid rådet att det inom ramen för en interimsoversyn med tillämpning av artikel 11.3 i grundförordningen låg i gemenskapens intresse att upphäva antidumpningsåtgärderna för viss import av telefaxapparater för privat bruk, med hänsyn till att gemenskapstillverkningen av produkter som omfattades av antidumpningsåtgärderna snart skulle upphöra.

106 Samtliga argument som avser den gradvisa avvecklingen av gemenskapstillverkningen av linor för allmänna ändamål vidhölls i ansökan. Sökandena har härvid – genom att citera skäl 9 i förordning nr 495/2002 – angett att det, med hänsyn till den gradvisa avvecklingen av tillverkningen av linor för allmänna ändamål, stred mot gemenskapsintresset att bibehålla de aktuella antidumpningsåtgärderna, vilket utgjorde ett åsidosättande av artikel 21 i grundförordningen.

107 Det följer av artikel 21.1 andra och tredje meningarna i grundförordningen (nu artikel 21.1 andra och tredje meningarna i förordning nr 1225/2009) att institutionerna har rätt att inte tillämpa vissa antidumpningsåtgärder även om de andra villkoren för att införa en antidumpningstull är uppfyllda – det vill säga dumpning, skadan och orsakssambandet – om de anser att tillämpningen av sådana åtgärder inte ligger i gemenskapens intresse. För det fall det sker en gradvis avveckling av gemenskapstillverkningen av produkter som omfattas av antidumpningsåtgärderna, ska emellertid bedömningen av gemenskapsintresset göras utifrån huruvida det är nödvändigt att bibehålla de aktuella antidumpningsåtgärderna, i samband med en interimsoversyn med tillämpning av artikel 11.3 i grundförordningen.

108 Kommissionens anmärkning, det vill säga att sökandena åberopat ett argument som inte framfördes under det administrativa förfarandet, grundar sig på ett felaktigt antagande. Föremålet för begäran om översyn var nämligen – åtminstone underförstått – att det inte längre förelåg något gemenskapsintresse, eftersom det däri hänvisades

till den gradvisa avvecklingen av tillverkningen av linor för allmänna ändamål i gemenskapen och angavs att de aktuella antidumpningsåtgärderna, med hänvisning till skäl 9 i förordning nr 495/2002, ”inte [innebar] någon fördel när det gäller skydd av [gemenskapens] tillverkning mot eventuellt illojala handelsmetoder”.

- 109 Att artikel 21 i grundförordningen inte uttryckligen nämns i begäran om översyn påverkar således inte frågan huruvida denna del av den första grunden kan tas upp till sakprövning.
- 110 Vad därefter beträffar frågan om att sökandena inte gett in de påstått konfidentiella uttalandena från gemenskapstillverkarna om att gemenskapstillverkningen av linor för allmänna ändamål avvecklats, gör tribunalen följande bedömning. En sådan fråga omfattas av bedömningen av bevisningen avseende sökandenas påståenden, vilket innebär att den ska bedömas inom ramen för prövningen av huruvida denna del av den första grunden ska godtas.
- 111 Tribunalen avslår således kommissionens invändning om att den första grundens andra del inte kan tas upp till sakprövning.

— Prövning i sak

- 112 Sökandena har hävdad att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att inte konstatera att tillverkningen av linor för allmänna ändamål avvecklats i gemenskapen, och följaktligen genom att inte bifalla begäran om översyn.

- 113 Tribunalen gör följande bedömning i denna del. Sökandena har endast påstått att gemenskapstillverkningen av linor för allmänna ändamål numera är försumbar, men inte gett in någon som helst konkret bevisning till styrkande av påståendet.
- 114 Vad först beträffar gemenskapstillverkarnas uttalanden, vilka sökandena grundar sig på för att visa att gemenskapstillverkningen av linor för allmänna ändamål minskat, gäller följande. Förutom den omständigheten att några sådana uttalanden inte lagts fram i förevarande mål, kan sådana isolerade uttalanden från gemenskapstillverkare – vilka i förekommande fall bekräftar att de har tagit bort linor för allmänna ändamål från sina produktionsprogram – inte i sig styrka att gemenskapstillverkningen av linor för allmänna ändamål har avvecklats gradvis, om dessa uttalanden inte stöds av objektiv bevisning, såsom produktionsstatistik.
- 115 Gemenskapstillverkarnas reklammaterial, som fogats till begäran om översyn som har bilagts ansökan, visar inte heller att tillverkningen av linor för allmänna ändamål gradvis avvecklats i gemenskapen. Detta material visar snarare att gemenskapstillverkarna erbjuder ett fullständigt sortiment av olika typer av ställinor. Det framgår inte av reklamaterialet huruvida de linor som erbjuds tillverkas i gemenskapen eller om de importeras. Under alla omständigheter är det inte tillräckligt med några utdrag ur gemenskapstillverkarens reklammaterial, webbsidor och kataloger, av vilka framgår att de fokuserar på tillverkning av linor för särskilda ändamål, för att visa att all gemenskapstillverkning av linor för allmänna ändamål gradvis avvecklats.
- 116 Sökandenas argument avseende förändringen av omständigheterna med hänsyn till den gradvisa avvecklingen av tillverkningen av linor för allmänna ändamål i gemenskapen, styrker följaktligen inte att kommissionen – mot bakgrund av den bevisning

som sökandena åberopat – gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att inte inleda en partiell interimsoversyn av de aktuella antidumpningsåtgärderna.

117 Av detta följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den första grundens andra del.

c) Den tredje delgrunden: Förändring av omständigheterna vad gäller förekomsten av skada

Parternas argument

118 Enligt sökandena är det konstaterande som gjordes när gemenskapstillverkarna fortfarande tillverkade linor för allmänna ändamål, och som avser att import av dessa linor vållade dem väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3 i grundförordningen, inte längre giltigt.

119 Sökandena har för det första i begäran om översyn visat att linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål utvecklats på olika marknader, som åtskiljs genom de nya europeiska standarderna EN 12385 och EN 10264. Marknaden för linor för allmänna ändamål och marknaden för linor för särskilda ändamål skiljer sig dessutom åt på så sätt att linor för allmänna ändamål i allmänhet marknadsförs i industriella längder, medan linor för särskilda ändamål som tillverkas i gemenskapen i princip är föremål för ytterligare bearbetning.

- 120 Sökandena gav för det andra i den konfidentiella versionen av begäran om översyn in uttalanden från gemenskapstillverkare som importerar stora kvantiteter av linor för allmänna ändamål, bland annat från länder som omfattas av antidumpningsåtgärderna för stållinor. Denna import vållar således inte längre någon skada för gemenskapstillverkarna, som aldrig skulle vålla sig själva skada. Sökandena har visserligen av sekretesskäl inte lagt fram dessa uttalanden i förevarande förfarande, men de har påpekat att kommissionen kände till dessa handlingar, eftersom den innehar den konfidentiella versionen av begäran om översyn.
- 121 Med hänsyn till att det för närvarande inte uppkommit någon skada när det gäller import av linor för allmänna ändamål, har sökandena således gjort gällande att det är föga troligt att skadan fortsätter eller återkommer om denna import utesluts från tillämpningsområdet för de aktuella antidumpningsåtgärderna.
- 122 Med hänsyn till att kommissionen inte fastställde att det inte längre förelåg någon skada i den mening som avses i artikel 3 i grundförordningen och följaktligen inte biföll begäran om översyn, gjorde den en uppenbart oriktig bedömning och åsidosatte artikel 11.3 i grundförordningen.
- 123 Kommissionen har bestritt sökandenas argument.

Tribunalens bedömning

- 124 Såsom har angetts i punkt 37 ovan föreskrivs det i artikel 11.3 i grundförordningen att en interimsoversyn ska inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att den fortsatta tillämpningen av åtgärden inte längre är nödvändig för att motverka dumpning eller för att det är osannolikt att skadan fortsätter eller återkommer om åtgärden upphävs eller ändras eller för att den gällande åtgärden inte längre är tillräcklig för att motverka den skadevållande dumpningen.
- 125 Vad för det första beträffar sökandenas argument att linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål utvecklats på olika marknader som åtskiljs genom de nya europeiska standarderna från standardiseringskommittén, samt argumentet att de marknadsförs på olika sätt, påpekar tribunalen att dessa argument redan prövats. Vid prövningen av den första delen av denna grund i punkterna 86–95 ovan kom tribunalen fram till att sökandena inte kunde vinna framgång med dessa argument.
- 126 Vad för det andra beträffar sökandenas påstående att gemenskapstillverkarna importerar stora kvantiteter av linor för allmänna ändamål, bland annat från länder som omfattas av antidumpningsåtgärderna, gäller följande. Gemenskapstillverkarnas uttalanden sedda för sig – vilka bekräftar att de importerar stora kvantiteter linor för allmänna ändamål, och vilka sökandena grundat sig på fastän de inte förebringat dem i förevarande förfarande – kan inte i sig anses styrka att det förekommit sådan import, såvida de inte stöds av objektiv bevisning, såsom statistik på gemenskapsimport av sådana linor. Vidare finner tribunalen att sökandenas påstående att det är ”föga troligt” att skadan skulle bestå eller uppkomma igen inte i sig styrker att gemenskapsindustrin inte längre lider någon skada.

127 Sökandenas argument avseende en förändring av omständigheterna med avseende på förekomsten av skada, kan således inte styrka att kommissionen – mot bakgrund av den bevisning som sökandena lagt fram – gjorde en uppenbart oriktig bedömning då den beslutade att inte inleda en partiell interimsoversyn av de aktuella antidumpningsåtgärderna.

128 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den första grundens tredje del.

129 Följaktligen kan talan inte vinna bifall såvitt avser den första grunden.

2. Den andra grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar

a) Parternas argument

130 Sökandena har hävdad att kommissionen inte iakttog sökandenas berättigade förväntningar då den beslutade att inte inleda någon interimsoversyn av antidumpningsåtgärderna. Det följer av fast rättspraxis att rätten att göra anspråk på skydd för berättigade förväntningar tillkommer varje person som befinner sig i en situation där unionsadministrationen, genom att ge tydliga försäkringar, har väckt grundade förhoppningar (förstainstansrättens dom av den 16 november 2006 i mål T-333/03, Masdar (UK) mot kommissionen, REG 2006, s. II-4377, punkt 119).

- 131 I förevarande fall har kommissionen väckt berättigade förväntningar hos sökandena genom att föreslå att de, inom ramen för en interimsoversyn, återigen skulle redogöra för argumentet att linor för allmänna ändamål skiljer sig väsentligt från linor för särskilda ändamål. Dessa försäkringar var tillräckligt klara och kom från behöriga och tillförlitliga källor.
- 132 Vid avslutandet av översynen enligt artikel 11.2 i grundförordningen av de antidumpningsåtgärder som införts genom förordning nr 1796/1999 på import av linor och kablar av stål med ursprung i Kina, Indien, Sydafrika och Ukraina, uppmuntrade kommissionen sökandena att komma in med en begäran om interimsoversyn i syfte att anpassa de aktuella åtgärdernas räckvidd. En tjänsteman vid kommissionen upplyste EWRIA om att sökandena inte kunde ge in någon begäran om anpassning av antidumpningsåtgärdernas tillämpningsområde inom ramen för en översyn vid giltighetstidens utgång, utan att den skulle ges in inom ramen för en interimsoversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen. Enligt sökandena hade tjänstemannen vid kommissionen inte någon anledning att kontakta EWRIA, förutom för det fall kommissionen var intresserad av att omdefiniera tillämpningsområdet för de aktuella antidumpningsåtgärderna. Av detta följer att tjänstemannen uppmuntrade sökandena att ge in en begäran om interimsoversyn.
- 133 Detta stöds av att kommissionens delegation – som besökte Heko Industrieerzeugnisse (en av sökandena) inom ramen för en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i grundförordningen av de antidumpningsåtgärder som införts genom förordning nr 1601/2001 på import av linor och kablar av stål med ursprung i Ryssland, Thailand och Turkiet – visat sig klart intresserad av att omdefiniera tillämpningsområdet för åtgärderna rörande ställinor.

- 134 Vidare gav kommissionens tjänstemän, under det informella mötet angående begäran om översyn, sökandena intryck av att kommissionen var beredd att på nytt pröva deras argument inom ramen för en partiell interimsoversyn av de berörda produkternas tillämpningsområde. Tjänstemännen läste igenom den första versionen av sökandenas begäran om översyn och gav flera rekommendationer om hur den kunde ändras. Sökandena ändrade sin begäran på grundval av dessa rekommendationer och inkluderade de argument som kommissionens tjänstemän föreslagit. En av tjänstemännen kontaktade sökandena angående den ändrade versionen och upplyste dem om att denne ansåg att det inte var nödvändigt att göra någon ytterligare ändring, och att med hänsyn till de "lovande" argumenten i begäran så borde den omedelbart ges in officiellt till kommissionen.
- 135 Till styrkande av dessa kontakter föreslog sökandena att [H.], som är ordförande i EWRIA, skulle höras som vittne i enlighet med artikel 65 c i rättegångsreglerna.
- 136 Kommissionens beteende antydde att den avsåg att ändra sitt ställningstagande avseende definitionen av den berörda produkten och av liknande produkter i antidumpningsåtgärderna för ställinor. Sökandena hade all anledning att tro att eftersom de inom fristen gett in en begäran om interimsoversyn för att anpassa de aktuella antidumpningsåtgärdernas räckvidd och utesluta ställinor för allmänna ändamål, så skulle kommissionen utan dröjsmål inleda motsvarande interimsoversyn.
- 137 Sökandena grundade sig på denna förväntning, satte av den tid och de resurser som krävdes, och gav in sin begäran om översyn den 12 juni 2007. Unionsinstitutionerna infriade således inte sökandenas berättigade förväntningar då den beslutade att inte inleda den begärda interimsoversynen.

- 138 Kommissionen har genmält att den inte gett några tydliga försäkringar till sökandena om att en översyn skulle äga rum.

b) Tribunalens bedömning

- 139 Enligt rättspraxis kan principen om skydd för berättigade förväntningar åberopas av varje person som befinner sig i en situation där unionsadministrationen, genom att från en behörig och tillförlitlig källa ge tydliga, ovillkorliga och samstämmiga försäkringar, har väckt grundade förhoppningar (se förstainstansrättens dom av den 6 juli 1999 i mål T-203/97, Forvass mot kommissionen, REGP 1999, s. I-A-129 och s. II-705, punkt 70 och där angiven rättspraxis, av den 26 september 2002 i mål T-319/00, Borremans m.fl. mot kommissionen, REGP 2002, s. I-A-171 och s. II-905, punkt 63, och av den 9 juli 2008 i mål T-304/06, Reber mot harmoniseringsbyrån – Chocladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), REG 2008, s. II-1927, punkt 64). Dessa försäkringar ska emellertid stå i överensstämmelse med tillämpliga bestämmelser och normer. Utfästelser som inte tar hänsyn till sådana bestämmelser kan inte ge upphov till en berättigad förväntning hos den berörde (se förstainstansrättens dom av den 5 november 2002 i mål T-205/01, Ronsse mot kommissionen, REGP 2002, s. I-A-211 och s. II-1065, punkt 54, och av den 16 mars 2005 i mål T-329/03, Ricci mot kommissionen, REGP 2005, s. I-A-69 och s. II-315, punkt 79 och däri angiven rättspraxis, och domen i det ovannämnda målet Mozart; se även, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 6 februari 1986 i mål 162/84, Vlachou mot revisionsrätten, REG 1986, s. 481, punkt 6).
- 140 Det kan i förevarande fall konstateras att innehållet i de påstådda muntliga försäkringarna inte kan fastställas med stöd av handlingarna i målet. Kommissionen har visserligen medgett att den varit i kontakt med sökandena mellan augusti 2004 och november 2005 under översynen vid giltighetstidens utgång av de antidumpningsåtgärder som införts genom förordning nr 1796/1999, och i ett inledande skede i oktober 2006 avseende begäran om översyn. Kommissionen har emellertid bestritt

att den gett sökandena tydliga och ovillkorliga försäkringar som väckt grundade förhoppningar hos dem om att ett översynsförfarande skulle inledas.

- 141 Vad för det första beträffar kontakten mellan kommissionen och sökandena inom ramen för en översyn vid giltighetstidens utgång enligt förordning nr 1796/1999, har sökandena påstått att kommissionen "uppmuntrat" dem att ge in en begäran om översyn och framhållit att tjänstemännen vid kommissionen kontaktat dem för att förtydliga vissa processuella aspekter av en begäran om interimsoversyn. Även om det antogs att kommissionen kunnat förutse att en sådan översyn var möjlig vid dessa kontakter, finner tribunalen att de aktuella omständigheterna inte utgör några tydliga, ovillkorliga och samstämmiga försäkringar om att en översyn skulle äga rum.
- 142 Vad för det andra beträffar kontakten mellan tjänstemännen vid kommissionen och sökandena under deras besök hos Heko Industrieerzeugnisse inom ramen för en översyn vid giltighetstidens utgång av de antidumpningsåtgärder som införts genom förordning nr 1601/2001, har sökandena endast påstått att tjänstemännen vid kommissionen visat sig "intresserade" av att omdefiniera tillämpningsområdet för de aktuella antidumpningsåtgärderna, vilket inte kan anses utgöra någon tydlig och ovillkorlig försäkring om att en interimsoversyn skulle äga rum.
- 143 Vad för det tredje beträffar det informella mötet mellan kommissionen och sökandena inom ramen för den begäran om översyn som är föremål för prövning i detta mål, har sökandena endast hävdad att de fick "intryck" av att kommissionen var beredd att pröva deras argument inom ramen för en översyn och att kommissionen tyckte att deras argument var "lovande". Sådana omständigheter utgör emellertid inte tydliga, ovillkorliga och samstämmiga försäkringar om att en interimsoversyn ska inledas. Såsom kommissionen har påpekat utgör dess svar på de tekniska yttrandena i det inledande skedet inte heller något formellt eller informellt beslut från kommissionen,

eftersom ärendet endast kan bedömas utifrån argument och konkret bevisning i en officiellt ingiven begäran. Svaret har således under alla omständigheter inte väckt några berättigade förväntningar om att en interimsoversyn skulle inledas.

- ¹⁴⁴ Med hänsyn till att det inte har bestritts att kommissionen och sökandena varit i kontakt med varandra och med hänsyn till att de påstådda kontakterna inte under några omständigheter har väckt berättigade förväntningar hos sökandena om att en interimsoversyn skulle inledas, finner tribunalen att det saknas anledning att bifalla sökandenas ansökan om åtgärder för bevisupptagning.
- ¹⁴⁵ Talan kan mot bakgrund av det ovan anförda inte vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

3. Den tredje grunden: Uppenbart oriktig bedömning och åsidosättande av artikel 1.4 i grundförordningen

a) Parternas argument

- ¹⁴⁶ Sökandena har hävdats att unionsinstitutionerna, när det gäller antidumpningsåtgärder för ställinor, grundade sina konstateranden på en alltför vid definition av den berörda produkten. Detta ledde till att institutionerna jämförde produkter som inte liknade varandra och drog felaktiga slutsatser.

- 147 Sökandena har erinrat om att de framförde detta argument i sin begäran om översyn och hemställde om att kommissionen skulle anpassa åtgärdernas räckvidd och utesluta import av linor för allmänna ändamål. Kommissionen tog emellertid inte hänsyn till deras argument. Sökandena anser att kommissionens påståenden i den omtvistade skrivelsen – nämligen att de olika typerna av stållinor ”har samma grundläggande fysiska, tekniska ... egenskaper” och att ”även om produkterna i den lägre prisklassen inte är utbytbara med produkterna i den högre prisklassen, är de närbesläktade produkterna mycket väl det” – är felaktiga av följande skäl (vilka redan redovisats i begäran om översyn).
- 148 Linor för särskilda ändamål har för det första inte samma fysiska och tekniska egenskaper som linor för allmänna ändamål. De förstnämnda innehåller nämligen ytterligare beståndsdelar och kräver att ståltråd för stor belastning används i enlighet med standard EN 10264.
- 149 För det andra skiljer sig processen för tillverkning av linor för särskilda ändamål från den för linor för allmänna ändamål, därför att den kräver en datorbaserad produktionsserie och ytterligare maskiner.
- 150 För det tredje skiljer sig dessutom det slutliga användningsområdet för dessa båda typer av linor åt. Linor för särskilda ändamål används för speciella tillämpningsområden, vilket kräver att linorna har exceptionella fysiska och tekniska egenskaper, till skillnad från vad som gäller för linor för allmänna ändamål.
- 151 För det fjärde är linor för särskilda ändamål och linor för allmänna ändamål inte utbytbara med varandra. Linor för allmänna ändamål kan inte användas för flera speciella tillämpningsområden.

- 152 För det femte finns det inte längre någon betydande tillverkning i gemenskapen av linor och kablar för allmänna ändamål.
- 153 Sökandena har påpekat att dessa faktorer visar att det finns en klar skiljelinje mellan linor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål. Kommissionen har emellertid – genom att tillämpa en vid definition av produkten varvid hänvisas till ”grundläggande egenskaper” – fortsatt att jämföra linor för särskilda ändamål som tillverkas i gemenskapen med linor för allmänna ändamål som importeras, det vill säga produkter som inte liknar varandra. Genom att besluta att inte inleda en interimsoversyn av antidumpningsåtgärderna, gjorde kommissionen en uppenbart oriktig bedömning och åsidosatte artikel 1.4 i grundförordningen.
- 154 Kommissionen har bestritt sökandenas argument.

b) Tribunalens bedömning

- 155 Sökandena har som tredje grund gjort gällande att de aktuella antidumpningsåtgärderna grundar sig på en alltför vid definition av den berörda produkten, vilket innebär att institutionerna fortsätter att jämföra linor för särskilda ändamål med linor för allmänna ändamål, produkter som enligt sökandena inte liknar varandra. Under dessa omständigheter anser de att kommissionens beslut att inte inleda en interimsoversyn utgör dels en uppenbart oriktig bedömning, dels ett åsidosättande av artikel 1.4 i grundförordningen.

- 156 Tribunalen gör i denna del följande bedömning. Sökandena har framfört argumentet att beslutet att inte inleda en interimsoversyn utgör ett åsidosättande av artikel 1.4 i grundförordningen i den mån som kommissionen, genom att tillämpa en vid definition av den berörda produkten varvid hänvisas till grundläggande egenskaper, fortsätter att jämföra linor för särskilda ändamål som tillverkas i gemenskapen med linor för allmänna ändamål som importeras. Detta argument innebär i själva verket att sökandena ifrågasätter de aktuella antidumpningsåtgärdernas lagenlighet och särskilt definitionen av den berörda produkten. Lagenligheten av antidumpningsåtgärderna är emellertid inte föremål för förevarande talan, som avser ogiltigförklaring av kommissionens beslut att inte inleda en partiell interimsoversyn.
- 157 Sökandena har även gjort gällande att kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att inte inleda en interimsoversyn med hänsyn till en påstådd förändring av omständigheterna vad gäller definitionen av den berörda produkten, gemenskapstillverkningen eller skadan. Vad beträffar detta argument konstaterar tribunalen att det överlappar de argument som framförts i samband med den första grunden. I punkterna 55–129 ovan kom tribunalen fram till att sökandena inte kan vinna framgång med dessa argument.
- 158 Av detta följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den tredje grunden. Talan ska således ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 159 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

följande:

- 1) **Talan ogillas.**

- 2) **European Wire Rope Importers Association (EWRIA), Câbleries namuroises SA, Ropenhagen A/S, ESH Eisen- und Stahlhandelsgesellschaft mbH, Heko Industrieerzeugnisse GmbH, Interkabel Internationale Seil- und Kabel-Handels GmbH, Jose Casañ Colomar SA och Denwire Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Martins Ribeiro

Papasavvas

Dittrich

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 17 december 2010.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser	II - 6291
A — Antidumpningsgrundförordningen.....	II - 6291
B — Antidumpningsåtgärder tillämpliga på import av linor och kablar av järn eller stål ...	II - 6296
1. Antidumpningsåtgärder som införts på import av linor och kablar av stål med ursprung i Kina, Indien, Sydafrika och Ukraina.....	II - 6296
2. Antidumpningsåtgärder som införts på import av linor och kablar av järn och stål med ursprung i Ryssland	II - 6297
Bakgrund till tvisten.....	II - 6299
Förfarandet och parternas yrkanden.....	II - 6304
Rättslig bedömning.....	II - 6305
A — Huruvida talan kan tas upp till sakprövning.....	II - 6305
1. Upptagande till sakprövning av yrkandet om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 4 juli 2008 att inte inleda en partiell interimsoversyn av de antidumpningsåtgärder som avser stållinor	II - 6305
a) Parternas argument.....	II - 6305
b) Tribunalens bedömning	II - 6307
2. Upptagande till sakprövning av yrkandet om att kommissionen ska förpliktas att inleda en partiell interimsoversyn	II - 6312
a) Parternas argument.....	II - 6312
b) Tribunalens bedömning	II - 6312

3.	Upptagande till sakprövning av sökandens grunder.....	II - 5313
	a) Parternas argument.....	II - 5313
	b) Tribunalens bedömning.....	II - 5313
B —	Prövning i sak.....	II - 6316
1.	Den första grunden: Åsidosättande av artiklarna 11.3 och 21 i grundförordningen.....	II - 6316
	a) Den första delgrunden: Förändring av omständigheterna vad gäller definitionen av den berörda produkten.....	II - 6317
	Parternas argument.....	II - 6317
	Tribunalens bedömning.....	II - 6322
	b) Den andra delgrunden: Förändring av omständigheterna vad gäller tillverkningen i gemenskapen av linor för allmänna ändamål.....	II - 6329
	Parternas argument.....	II - 6329
	Tribunalens bedömning.....	II - 6331
	— Upptagande till sakprövning.....	II - 6331
	— Prövning i sak.....	II - 6333
	c) Den tredje delgrunden: Förändring av omständigheterna vad gäller förekomsten av skada.....	II - 6335
	Parternas argument.....	II - 6335
	Tribunalens bedömning.....	II - 6337
		II - 6349

2. Den andra grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar	II - 6338
a) Parternas argument	II - 6338
b) Tribunalens bedömning	II - 6341
3. Den tredje grunden: Uppenbart oriktig bedömning och åsidosättande av artikel 1.4 i grundförordningen	II - 6343
a) Parternas argument	II - 6343
b) Tribunalens bedömning	II - 6345
Rättegångskostnader	II - 6346